

единство на процеса. При подготовката на процеса Кольо спомогна много за укрепване на това единство. Той дебело подчертаваше пред някои от подсъдимите, че не трябва да се позволи разединение. Вапцаров беше много активен в подготовката на процеса и в подготовката на защитата. Говореше с много от подсъдимите, че не трябва да се допуска никакво разединение в процеса, не само между подсъдимите, но и в защитата. Защитата трябва да провежда това, което искаме ние. За това те говореха, доколкото си спомням, и с Антон Попов относно изпратения му Сотир Янев – известен социал-демократ, но от лошите социалдемократи. В това отношение Кольо също беше на издържани партийни позиции до край. Беше достоен войник на Партията.

След прочитане на присъдата ние се прегърнахме с осъдените, целунахме се и повече не се видяхме. Веднага ги отделиха в един салон, а нас ни отведоха в затвора.

По въпроса за Соболевата акция мога да поясня по принцип как беше поставена задачата. Така известната Соболева акция беше много голямо политическо мероприятие на нашата Партия. Тогава и в ЦК на Партията, и в ЦК на РМС въпросът беше разгледан и беше решено да се използват всички възможни начини, колкото се може по-скоро да се доведе до знанието на всички хора в България, до всички градове и села предложението на Съветското правителство за сключване на Пакт за приятелство и взаимна помощ. Дадох се указани да се използват в пълна мяра всички наши другари, намиращи се в София, независимо по каква линия – студенти, учители, работници и т.н. И тука някои другари грешат. Те смятат, че партийно са пратени само ония, които са по каналния път – връзките на ЦК с ОК на Партията. Тука грешат. Не е вярно това. Може да се получи в един град тогава да са пратени, да кажем, по няколко души. Даже тия ня-